

Arrest

nr. 111 306 van 4 oktober 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 2 juli 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat C. PIETTE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw laatste verklaringen, heeft u de Soedanese nationaliteit en bent u geboren op 14 april 1979 te Ganoba, Soedan. U verliet Soedan per schip op 18 september 2003, en kwam aan te België op 9 oktober 2003. U vroeg een eerste maal asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 10 oktober 2003. Op 20 oktober 2003 nam de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) de beslissing tot weigering van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. U ging tegen deze beslissing in beroep bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (verder CGVS), en werd op datum van 18 november 2003 van 9u30 tot 11u45 gehoord op het CGVS, bijgestaan door een tolk die de taal Arabisch machtig is. Op 20 november 2003 bevestigde het CGVS de beslissing tot weigering van het

verblijf. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. U vroeg een tweede maal asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 10 november 2006. Op 29 november 2006 nam de DVZ de beslissing van weigering tot in overwegingname van een vluchtelingenverklaring. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. Uw vingerafdrukken werd genomen in Nederland te Alphen aan de Rijn, op 30 juli 2008 en te Amsterdam op 7 augustus 2008. Op 24 november 2008 vroeg u een derde maal asiel aan bij de Belgische asielinstanties. Daar u geen gevolg gaf aan de oproep om zich aan te bieden op 19 december 2008, werd u geacht afstand gedaan te hebben van uw asielaanvraag. Op 14 november 2011 vroeg u een vierde maal asiel aan bij de Belgische asielinstanties. Daar u geen gevolg gaf aan de oproep om zich aan te bieden op 23 november 2011, werd u geacht afstand gedaan te hebben van uw asielaanvraag. U ging daarna naar Zweden, waar u asiel aanvraagde, en waar uw vingerafdrukken genomen werden te Maestra op 11 januari 2012. Er werd besloten dat België verantwoordelijk is voor de behandeling van uw asielaanvraag, en u werd naar België teruggebracht, waar u aankwam op 10 augustus 2012. U vroeg een vijfde maal asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 13 augustus 2012.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf, u hietegen niet in beroep ging, evenmin tegen de beslissing van de DVZ tot weigering van in overwegingname van uw tweede asielaanvraag. Het CGVS kan zich er toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen. Aangezien u in het kader van onderhavige vijfde asielaanvraag volhardt in het vluchtrelaas en de asielmotieven die u eerder reeds aanhaalde, mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvragen incorrect is, en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

In casu kom ik tot de conclusie dat u géén dergelijke elementen naar voren brengt. Als nieuw element in het kader van uw vijfde asielaanvraag, legde u een kopie van uw hernieuwd Soedanees paspoort neer. Hoewel dit document an sich niet als een nieuw element opgevat kan worden – immers, uw Soedanese nationaliteit werd nooit in vraag gesteld – dienen er toch enkele opmerkingen betreffende dit document te worden gemaakt. U verklaarde dat uw moeder dit paspoort liet vernieuwen, en het u opzond (zie gehoorverslag CGVS dd. 29/05/2013, p. 6). Gevraagd waarom u uw moeder dat paspoort liet vernieuwen, antwoordde u dat u wilt bewijzen dat u Soedanees bent. Gevraagd waarom uw moeder u dan niet gewoon uw oud paspoort toestuurde, antwoordde u dat u bang was dat het niet aanvaard zou worden, daar het paspoort reeds verlopen was. Gevraagd of u dan niet bang was dat het een probleem zou zijn om naar de Soedanese autoriteiten te gaan om het paspoort te hernieuwen, antwoordde u dat u zelf niet ging, uw moeder ging, en gewoon moest betalen (zie gehoorverslag CGVS dd. 29/05/2013, p. 7). **Het dient reeds opgemerkt dat deze verklaring geenszins weet te overtuigen, daar u eerder tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde dat de veiligheidsdienst steeds naar het huis van uw moeder in Khartoem komt, om u er te zoeken** (zie gehoorverslag CGVS dd. 29/05/2013, p. 4 en 6). **Dat uw moeder zich in deze omstandigheden zou wenden tot de Soedanese autoriteiten om uw paspoort te laten hernieuwen, is dan ook geenszins geloofwaardig, en doet afbreuk aan uw verklaringen bij verstek veroordeeld geworden te zijn in Soedan, en tot op heden gezocht te worden door de Soedanese veiligheidsdiensten. In de door u neergelegde kopie van uw hernieuwd paspoort staat voorts vermeld dat u geboren werd in El Riyad, en dat u student bent.** Gevraagd waarom dat er staat, gezien u bevestigde dat u in Genoba geboren bent, antwoordde u dat uw moeder het paspoort liet vernieuwen met haar adres, u werd geboren in Ganuba, en u naar Khartoem ging wanneer u opgroeide (zie gehoorverslag CGVS dd. 29/05/2013, p. 7). Tijdens het gehoor op het CGVS in het kader van uw eerste asielaanvraag verklaarde u **evenwel in Genoba geboren te zijn, en daar gewoond te hebben tot uw vertrek uit Soedan** (zie gehoorverslag CGVS, dd. 18/11/2003, p. 3). Gevraagd naar uw studies, antwoordde u **dat uw vader u na zes jaar van school haalde om hem te helpen bij het bewerken van de landbouwgrond.** U verklaarde in het kader van uw eerste asielaanvraag, gevraagd of u over documenten beschikt, te Soedan enkel over een geboortekte en een schoolidentiteitskaart te beschikken, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u het paspoort,

waarvan u een kopie neerlegde, reeds in bezit had sinds het jaar 1999 (zie gehoorverslag CGVS dd. 29/05/2013, p. 6). **Er dient te worden vastgesteld dat de door u neergelegde kopie van uw Soedanees paspoort, afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen door de Soedanese autoriteiten gezocht te worden.** Daarenboven kan er geen authenticiteitswaarde aan dit document gehecht worden, daar het enkel een kopie betreft, en het informatie bevat die tegenstrijdig is aan uw eerdere verklaringen in het kader van uw eerste asielaanvraag. **Ongeacht de authenticiteitswaarde van dit document, dient vastgesteld dat het niets bijdraagt in het kader van uw voorgaande asielaanvragen, en derhalve geen ander licht werpt op de beslissing die het CGVS nam in het kader van uw eerste asielaanvraag.** Gevraagd waarom u op de DVZ verklaarde te lijden onder mentale problemen, verklaarde u dat u geen psychologische problemen heeft, u dat niet bedoelde, en u dat zei omdat u uw lot niet kent, u zich niet goed voelt en u zich afvraagt waarom het allemaal zo loopt met u (zie gehoorverslag CGVS dd. 29/05/2013, p. 8).

Wat betreft het 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, dient te worden opgemerkt dat dit bij uw eerste asielaanvraag nog niet werd beoordeeld. Hier dient echter te worden opgemerkt dat de vaststelling die werd gedaan in de beslissing betreffende uw eerste asielaanvraag, met name dat u naliët bescherming te zoeken in uw land van herkomst tegen uw belager, ook hier kan opgeworpen worden. **Bovendien kan, gezien bovenstaande vaststellingen aangaande tegenstrijdigheden tussen uw verschillende verklaringen onderling en met uw documenten, geen geloof meer gehecht worden aan de door u verklaarde problemen die u zou gekend hebben in Soedan, aangezien geen geloof meer kan gehecht worden aan uw verklaringen betreffende uw woonplaats, waar uw problemen zich zouden hebben voorgedaan.**

Voorgaande beoordeling van uw asielaanvraag wordt onverkort gehandhaafd. Bijgevolg maakt u in het kader van onderhavige, vijfde asielaanvraag niet aannemelijk dat er ernstige aanwijzingen voorhanden zijn om wat u betreft te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

C. Conclusie

p basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, 2, 3 en 4 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 (verder: vreemdelingenwet) betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, alsook hiermee samenhangend de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker stelt dat hij voldoende aantoonde het onderwerp te zijn geweest van ernstige bedreigingen. Hij ontving enkel mondelingen bedreigingen. Hij heeft Soedan halsoverkop verlaten gelet op de burgeroorlogen en zijn veroordeling zodat hij niet in de mogelijkheid was gegevens te verzamelen om zijn verhaal te ondersteunen.

Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing geen verwijzing bevat naar de juiste feitelijke gegevens van de zaak en de prangende situatie waarin hij zich bevindt. De relevante feitelijke gegevens werden dan ook niet in beoordeling genomen om tot een juiste beslissing te komen.

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op

motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Waar verzoeker aanvoert dat niet werd verwezen naar de juiste feitelijke gegevens en deze dan ook niet in de beoordeling werden opgenomen, wordt vastgesteld dat hij geen feitelijk gegeven aanbrengt dat zou zijn miskend door verweerder bij diens oordeelvorming.

Verzoeker brengt ter ondersteuning van zijn vijfde asielaanvraag een kopie van zijn hernieuwd Soedanees paspoort neer. Hij voert in het geheel geen verweer ten aanzien van de omstandige motivering omtrent het gebrek aan geloofwaardigheid dienaangaande, meer in het bijzonder de wijze waarop zijn moeder dit paspoort bekwam alsook de gegevens omtrent zijn woonplaats die vermeld staan op dit paspoort en die strijdig zijn met zijn eerdere verklaringen. De motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, daar zij niet wordt weerlegd, door de Raad tot de zijne gemaakt.

Bij de beoordeling van de zaak dient rekening te worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met deze welke resulteren uit verklaringen afgelegd bij vroegere asielaanvragen. Geen enkele wetsbepaling verbiedt dat, in het kader van een meervoudige asielaanvraag, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van eerdere asielaanvragen bekend waren. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers eerste asielaanvraag werd afgesloten met een beslissing van verweerder van 20 november 2003 waaruit blijkt dat zijn relaas niet valt onder de toepassing van het vluchtelingenverdrag, dat de ingeroepen feiten van plaatselijke aard zijn en dat hij de beschermingsmogelijkheden niet heeft uitgeput. Verzoeker brengt, mede het hoger gestelde inzake zijn paspoort, geen elementen bij waaruit zou kunnen blijken dat verzoekers actuele vijfde asielaanvraag anders zou kunnen beoordeeld worden.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS